

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1098/2018
02.07.2020. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... кога заступа Игор Шћепановић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа Гордана Михајловић, адвокат из ..., ради утврђења и стицања без основа, и по противтужби ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8601/16 од 11.01.2017. године, у седници већа одржаној дана 02.07.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8601/16 од 11.01.2017. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 11108/16 од 09.09.2016. године одбијен је тужбени захтев да се утврди да је тужилац по основу сопственог улагања у изградњи сувласник са 31/100 идеалних делова на непокретности, пословном простору корисне површине 136,89 м² од чега у подруму 73,33 м² који пословни простор се налази у стамбено пословној згради у ... у улици ... бр. ..., изграђеној на кат. парц. КО ..., који пословни простор је у ЛН бр. ... КО ... уписан као посебни део објеката под евиденционим бројем 1. што би тужени био дужан да призна и трпи да се тужилац на основу ове пресуде може код РГЗ Службе за катастар непокретности КО ... укњижити као сувласник на утврђеном уделу. Истом пресудом одбијен је евентуални тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име стицања без основа исплати износ од 58.798 евра са законском затезном каматом на износ од 115.000 ДМ утврђену у висини домицилне камате почев од 01.01.1991. године до 13.12.2001. године, на износ од 58.798 евра утврђену у висини есконтне стопе Европске централне банке почев од 01.01.2002. године па до 24.12.2012. године и на износ од 58.798 евра утврђеној на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за 8 процентних поена почев од 25.12.2012. године па до исплате а све у динарској противвредности по средњем курсу

НБС на дан плаћања. Одбијен је противтужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужилац да туженом-противтужиоцу на име неоснованог обогаћења исплати 43.456 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са каматом почев од 04.05.1995. године па до исплате у динарској противвредности према средњем курсу НБС на дан исплате. Одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 8601/16 од 11.01.2017. године одбијене су жалбе странака и потврђена наведена првостепена пресуда и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену благовремено је изјавио ревизију тужилац због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 399. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09) који се у овој парници примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ...) и налази да ревизија није основана.

У спроведеном поступку нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку на коју суд у поступку по ревизији пази по службеној дужности. Ревизијом нису пружени адекватни законски разлози о постојању законских услова за неопходно отварање расправе пред Апелационим судом и евентуалном пропусту другостепеног суда пресуђењем без расправе, услед чега није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 1. у вези члана 369. став 3. и 370. став 1, 3,4 и 5. Закона о парничном поступку. Такође нема прекорачења чињеничног стања утврђеног првостепеном пресудом ни погрешне примене правила о терету доказивања. Побијаном одлуком су оцењени жалбени наводи од значаја и дати разлози узети у обзир по службеној дужности услед чега није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 1. у вези члана 382. став 1. Закона о парничном поступку и нема било које друге погрешне примене неке од одредби Закона о парничном поступку или непримењивања неке одредбе тог закона, која би била од утицаја на доношење законите и правилне пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању тужени и његов сада покојни отац су закључили уговор о уступању стана за расељавање и изградњу пратећег простора по коме су као чланови задруге уступили задрузи трособан комфорни стан у новоградњи у улици ... бр. .. у ..., површине 73,05 м² ради расељавања станара а задруга им је као својим члановима изградила у улици ... број .. пратеће просторије 1,2 и 3 укупне површине 63,56 м² и магацине бр. 1, 2 и 3 укупне површине 73,33 м². На основу тог уговора, обавеза туженог и његовог сада пок. оца била је да доплате и одређени износ на име разлике у вредности уступљеног стана и уговореног пословног простора, који им је припао у власништво након изградње. Парничне странке су биле у пријатељским односима и пословно су сарађивале. Имале су своје посластичарнице у ... а тужилац је био и власник посластичарнице на Током вишегодишње пословне сарадње улагали су новац у набавку опреме за посластичарнице а тужилац је преко познаника

обезбеђивао више кредита. Између странака је постојао договор о будућем заједничком раду у спорној непокретности али не и стицању сувласништва на објекту.

Нижестепени судови су одбили тужбени и евентуални тужбени захтев оценом да тужилац није доказао постојање усменог договора странака о стицању сувласничког удела тужиоца од 31/100 идеалних удела на непокретности у ... у ... и да је тужилац исплатио туженом по овом основу 115.000 ДЕМ.

Код оваквог стања правилно је побијаном одлуком примењено материјално право одбијањем тужбеног захтева за утврђење сувласничког удела и евентуалног тужбеног захтева за исплату 58.798 евра са каматом на име стицања без основа. И по оцени овог суда у одсуству писаног уговора и било каквог писаног доказа о заједничком стицању на непокретности, локацији и вредности тог простора, узимајући у обзир чињеницу да су странке пословни људи са дугогодишњом пословном сарадњом а посебно детаљну анализу изведених доказа у жалбеном поступку по примедбама тужиоца, нема законских услова за стицање својине на непокретности нити враћање новчаног износа када није доказана било каква исплата по овом основу. Странке су до прекида сарадње остваривале зараду продајом машина за опрему угоститељских објеката и стицањем провизије добијене по основу посредовања за увоз опреме из иностранства. Стицање заједничке добити не подразумева и право на сувласнички удео непокретности, јер је за основаност тужбеног захтева тужилац морао да докаже да је извршио улагање у изградњу непокретности и да је заједничком вољом странака то улагање извршено ради стицања сусвојине. Према утврђеним околностима у овом случају наведено је изостало и тужбени захтев и евентуални тужбени захтев су правилно одбијени.

Ревизијом се понављају жалбени наводи који су цењени побијаном одлуком а разлоге које је навео другостепени суд као правилне и на закону засноване прихвата и Врховни касациони суд у целисти.

Нису разматрани наводи ревизије којима се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања јер се према члану 398. став 2. ревизија не може изјавити по овом основу.

Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију на основу члана 155. Закона о парничном поступку јер се не ради о нужним трошковима поступка.

Са изнетих разлога одлучено је као у изреци пресуде на основу члана 405. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић